

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9539/2024
28.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Југовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Петровић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против решења о трошковима поступка, садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1795/23 од 25.01.2024. године, у седници одржаној дана 28.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против решења о трошковима поступка, садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1795/23 од 25.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ се као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против решења о трошковима поступка, садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1795/23 од 25.01.2024. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Куршумлији П 145/23 од 30.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и наложено туженој да у целости уклони 14 четинара смрче са бетонским парапетом који се налазе на кп.бр. .. уписане у л.н. бр. .. к.о. ..., у непосредној близини ограде тужиле. Ставом другим изреке, наложено је туженој да откопану земљу од бетонског парапета на кп.бр. .. по л.н. бр. .. к.о. ..., врати уз темељ – бетонски парапет до висине како је то било у моменту избетонираног дела у земљи, у дужини од 18 м. Ставом трећим изреке, наложено је туженој да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 136.750,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1795/23 од 25.01.2024. године, у делу који се ревизијом побија, усвојена је жалба тужене и преиначено је

првостепено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде на основу признања Основног суда у Прокупљу П 145/23 од 25.01.2024. године, тако што је обавезана тужена да тужиљи, на име трошкова поступка, исплати износ од 87.250,00 динара (уместо првостепеном пресудом досуђеног износа од 136.750,00 динара) са припадајућом законском затезном каматом. Одбијена је жалба тужиље изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у првостепеној пресуди. Обавезана је тужиља да туженој, на име трошкова другостепеног поступка, исплати износ од 9.000,00 динара.

Против правоснажног решење о трошковима поступка садржаног у другостепеној пресуди, тужиља је благовремено изјавила ревизију, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. у вези са чланом 506. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23– др. закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији против дела одлуке о трошковима поступка као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер се решење о трошковима поступка доноси на основу одредаба Закона о парничном поступку, који је процесни закон, док се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права и под условима за подношење посебне ревизије из цитиране одредбе закона. По правилима садржаним у процесном закону одлука о трошковима поступка зависи од успеха странке у спору и условљена је претпроцесним и процесним држањем странака, а узимају се у обзир све околности које утичу на оправданост процесних радњи у сврху остваривања судске заштите.

Сходно наведеном, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба за новим тумачењем права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна у смислу одредби члана 410. став 2. у вези са чланом 28. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камата, уговорна казна и остала споредна тражења, и трошкови поступка на узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиле изјављена против ове врсте одлуке која представља споредно тражење, није дозвољена. Преиначење одлуке о трошковима поступка ревизију не чини дозвољеном ни према одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер је преиначена одлука о споредном а не о главном захтеву странке.

На основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић